

Псалам 87.

*Песма Псалма, синова Корејевих, за крај,
за Маелет да одговори, поучан, Емана Израиљца.*

2. ГОСПОДЕ Боже спасења мога,
дању и ноћу виках пред Тобом.
3. Нека изађе преда Те молитва моја,
приклони ухо Твоје мољењу моме.
4. Јер се душа моја испуни зала,
и живот се мој спусти до ада.
5. Прибројан бих онима који силазе у гроб,
постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан.
6. Као смртно рањени што леже у гробу,
којих се више не сећаш,
и који од руке Твоје бише одбачени.
7. Поставише ме у јаму најдубљу,
у места мрачна, и у сенку смрти.
8. На мени се утврди јарост Твоја,
и све валове Твоје навео си на ме.
(Диапсалма).
9. Удаљио си познанике моје од мене,
поставише ме за гађење себи;
предан бих, и не излажах.
10. Очи моје изнемогоше од сиромаштва;
виках к Теби, Господе, сав дан,
пружах к Теби руке своје:
11. Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса?
или ће (их) лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби?
12. Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју,
и истину Твоју у пропасти?
13. Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја,
и правда Твоја у земљи заборављеној?
14. И ја к Теби, Господе, завапих,
и јутром молитва моја претиче Те.
15. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју,
одвраћаш лице Твоје од мене?
16. Сиромах сам ја и у трудовима од младости своје.
И уздигнут будући, понизих се и изнемогах.
17. На мене дођоше љутње Твоје,
устрашења Твоја потресоше ме,
18. опколише ме као вода сав дан,
окружише ме скупа.
19. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега,
и познанике моје од несреће (моје).